

USTAWA

z dnia 9 lipca 1919 roku

o budowie kanałów żeglownych, tudzież regulacji rzek żeglownych i spławnych.

Art. 1. Staraniem i nakładem państwa mają być wykonane następujące budowle wodne:

1. regulacja i kanalizacja rzek żeglownych,
2. budowa kanałów żeglownych,
3. budowa zbiorników wodnych dla zasilania kanałów i rzek żeglownych, tudzież innych urządzeń pomocniczych jako to: przystani, elewatorów i dróg dojazdowych,
4. regulacja rzek granicznych dla zabezpieczenia terytorjum państwa,
5. regulacja rzek spławnych, stanowiących wspólną sieć wodną z kanałami i rzekami żeglownymi.

Budowle wymienione pod 1 do 4 mają być wykonane wyłącznie na koszt skarbu państwa, do kosztów zaś regulacji rzek spławnych przyczy-

niać się będą ciała samorządne drugiej instancji datkami, których wysokość oznaczona zostanie w drodze ustawodawczej. •

Art. 2. Przy projektowaniu i budowie kanałów żeglownych i kanalizacji rzek żeglownych winny być wykonane roboty, zapobiegające zabagnieniu gruntów, oraz uwzględnione dostarczanie wody dla celów nawodnienia łąk i pastwisk i zakładania stawów rybnych, tudzież dla celów gospodarczych i gaszenia pożarów.

Art. 3. W celu wykonania zadań w art. 1 i 2 wymienionych, przystąpi Rząd bezzwłocznie do przeprowadzenia studjów i opracowania programu budowy kanałów żeglownych i regulacji rzek żeglownych i spławnych, który to program ma być przedłożony Sejmowi do zatwierdzenia.

Art. 4. Na podstawie wykończonych już projektów, tudzież w miarę opracowania projektów szczegółowych i kosztorysów, a to w pierwszym rzędzie regulacji Wisły oraz kanałów żeglownych z Górnego Śląskiego i Dąbrowskiego Zagłębia węglowego do Warszawy z odgałęzieniami do Łodzi i Płocka, kanału łączącego Bug z Wisłą w Warszawie, kanału z Krakowa do Wisły przy ujściu Sanu i kanału z Zagłębia Dąbrowskiego do Oświęcimia, przedkładać będzie Rząd osobne projekty ustaw wraz z planami sfinansowania.

Na pokrycie kosztów studjów i prac przygotowawczych otwiera się Ministrowi Robót Publicznych kredyt na rok 1919 do wysokości 500.000 marek; kwoty zaś potrzebne na lata następne mają być wstawiane do preliminarza państwowego.

Art. 5. Celem dostarczenia zarobku ludności bezrobotnej upoważnia się Ministra Robót Publicznych do natychmiastowego rozpoczęcia robót przy regulacji Wisły, na kanałach żeglownych Bug—Warszawa i Oświęcim—Kraków, oraz przy budowie zbiornika wody na rzece Sole w Porąbce.

Na ten cel przyznaje się Ministrowi Robót Publicznych kredyt na rok 1919 do wysokości 50.000.000 marek.

Art. 6. Radzie Ministrów służy prawo wydawania zakazu wykonywania w trasie zaprojektowanych dróg wodnych wszelkiego rodzaju robót, które mogą utrudnić budowę lub spowodować podwyższenie kosztów.

Art. 7. Dla wszystkich urządzeń, wskazanych w niniejszej ustawie, służy Rządowi prawo wyłączenia nieruchomości, przyczem należy stosować przepis w tej mierze obowiązujące.

Art. 8. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Robót Publicznych i Skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w. z. Wojciechowski

Minister Robót Publicznych:

Pruchnik

Minister Skarbu:

Karpiński